

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Logica et metaphysica - Cod. Ettenheim-Münster 293

Jost, Gerold

[S.l.], um 1752

Pars 2da

[urn:nbn:de:bsz:31-130100](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130100)

241.

Si obliquum aliquid supponit esse tunc ab inferioribus in se posse positum licet
ascendere §. 4. Si equus velle equus e nequeus, qd aliquis e nequeus.
hic pariter qd singularia sunt referenda ut in heredo veru sit, nam
si pmi pbiulata n e d nequeus, v e d de herede, jam n manet hie
suis, neq; aliquis equus e nequeus.

242.

Descensus.

Si obliquum supponit distributive tunc de quibus valet pariter distri-
butiva, n in nequeo sia singularia sunt enumeranda. E.g. bene infro
ois ignis e ceteros, qd ignis e ceteros.

243.

Si obliquum supponit copulative tunc in inferiora oia in descensu sunt
ponenda. E.g. oia elementa sunt 4. qd ignis, aer, aqua, terra sunt 4.

244.

Si obliquum supponat disjunctive tunc in descensu sunt in descensu qd
pbiulata. nam si dico aliquis hoc currit, qd v ille currit v iste currit.
verum n n pmittere, ut, qd n e vera, si ille herig currit.

245.

Si obliquum supponat esse, oia pariter inferiora ead mensenda, si
en ead e d herede, jam n foret suppo esse.

246.

Si obliquum supponat ordinarie disjunctive et de herede §. 232.
n pariter qd nec descensu, qd ad et descensu ad plura §. 236.
si hie de herede ad unum jam descendit qd. si vero ppo sit negativa,
huc pbiulata supponit descendit ascensu et descensu, a no §. 238.

Parte 2da Logica.
De iudicio et propositione.
Sibilus primus.

Quid sit iudicium et propositio?

per experiam d veng qd sim qd pates vni idea jungere aliam
et facere ideam complexam seu oppositam §. 45. jam a hie se n opus e,
quam altera ideam de prima idea affirmare v negare, e d n iudici-
um aliquid foreati. E.g. hieo ideam iudicij et hieo hieo ideam v.
loris. jam hanc 2da ideam ff verbi aliquid §. 109. de prima affir-
mo v nego, et hieo iudicij, v quo fundantur e ipse ppo, quam iudicio
absolutis.

247.

n hie inae inferre licet iudicij de nil aliud qm idea idea juncta,
nam e fm unig aliquid idea de idea enun-ant. adeo qd hie v ut
ves fm in qd quod n nali considerat, n ipse aliquid iudicij
considerat fm unig E.g. pot cogitare her itis e colorata, quin
iudicij fera. pariter et ait phisicis, pot cogitare are no maris
huc pates, qm quin iudicij fera ita se nec hie. ssequenter iudicij
e aliquid simplex superviens et istas duas ideas affirmans ex
ipso aliqua, seu sparate, convenientia hbitur in n repugnans
inter ea pphensa.

249.

per iudicij definit qd sit aliqua mhis operatio qua vni de alio v affirmans
v negans qd ut pting pphere, nquitate leguatos sibilus. iudicij.

ratio, nec in dividit, sed in legitimam formalem, et in negationem, scilicet a
si inter hunc et per se intercedit vera diversitas, ut hoc est a. l. negationis e
duplex, uno si idem predicem et synonymum dicitur, ut ensis est gladius, pater
est pater. qua propter inter, videlicet as reputa vestimanas. 2do si sit de
suo si representante id est enuntiatio alij de subeo, de quo non est lypponi.
ut si theologu de matis ppas, si fuerit ante et sequitur Eucharthom.

260.
Qualitas propositionis

elementis proem foas, temp experieris, qd alij affirmes et negas,
appo impliat ut ppoas aliqua affirmativa fiat negativa sine aliqua au:
hac ppoia maligantia est. si duo mensa e qua trahit, sive sit talis
hac si sit temp qd trahit de illa affirmo, jam verum illa sit seic/sea
qua negativata manet res, et variata tollit. / 87. / lane affirmo et nega:
tio epca ppoas dici debet.

261.

Quando vero ppoas sit affirmativa, facile appare, nempe qd nil negati
ca lto, sed a lji attr dicitur, at negativa e, si a lji tollit a lto.
bene hie e attente nota ad ppoia qd hoc est si solum affirmat, pdicat u
si facit ppoem negativam ad infinitatem, seu si implet ante copulam
ponit ponat, cum en i negativa sed affirmativa et infinitas. / 87.)

Qualitas propositionis.

Enuntiata ppoas statim queri an sit vera et falsa, qd idem e ac qua
sit, sicut ppoas? nempe veritas et falsitas affirmata et negata ppoas hanc
sequit, nam ppoas e assumenda. / 67.)

263.

Vera tunc dicitur ppoas si sit sformis obto, falsa si sit sformis. 204 / 2
qua dicit illud e qd e et illud si e, qd e, at falsa: qua dicit illud e qd e,
et illud e qd e.

Quantitas propositionis.

264.

Sape in ppoas aliqua multa spectantur, sape de uno vel de uno non raso de ysis
individuis loquimur, et in infinitate alij de alio pndiam, ut ppoas
ppoas fiat et hie et particularis et singularis et tandem infinita.

265.

ut hie e in qua casu certo lto, pfigi h signu utile, ut ois hoc aut h
particularis, si hbeat pfixu lgre, ppartate aliquo, inde finita, si h
ramo lto e tam communis sine figur. a lji, ut hoc natq e mulier, sin:
egularis si sumit p e terna indicio.

266.

Regula 1. si in utroque lypponit distributive specte, bene si ut hie e vera
in particularis e vera, si in parte, bene licet una vera sit altera vera e si
debet. / 218.

267.

Regula 2. si ppoas indefinita sit in parte negata aequivalens ppoas negata
a lji lypponit p oib; inferiori; qd dicit distributive / 217.)

268.

Regula 3. si in parte htingentia aequivalens particulari. / 265.)

269.

Regula 4. ppoas singularis negata debet ad verum potius qm particularem, qd e
ga jam sumit tennu tota lra expansioem in qua ppoas existit ut lra spla
/ 218 / nec it latius extendi, qm aut extendat.

Regula 5. si ipso uerbo e reuera, his erit in particulari atq; adeo si illa uera e in hac erit uera.

Modus predicandi

267

Cum in ipsoe quavis predicatu enuntiatu de solo, necesse e expressare ipso debeat & quotienslibet a legi, sicut predicari in re ratione predicatiois diuinit ipso in di- et puerita. illa e si predicat qd. vel, haec si predicat in qd. i. debeat. censebram de uero predicat si illud qd. latius est predicat, si illud qd. minus late est siquid

268

pro bona predicac sequentes regle primis notanda sunt. Regula 1. Proprii obitu aliq; attributing primario tangmalig; substantiu seu sub- iecti aliq; modi, si illa aliq; illud dicitur quasi uerba inducti et p. e. imo respo- ditio, et dico exprimit in caso uerbo, id est in predicat qd. casu uerba sufficiet rem p. e. standon, si uero attingit aliq; alibi inexistens, illud in obliquo respicit, et dico huius predicat in obliquo ponitur, et si duo p. e. huius aal et p. e. huius e libens alteramem.

Regula 2. uerbu accide talia: i. y. e. secundu naturam suu significandi more in uerbo importat solo et for accidentalem in obliquo e. g. albu in uerbo significat motu et in obliquo albedine.

Regula 3. in uerbo substantiu: i. y. e. scato natura uenit in uerbo, nec illud qd. illa substantiu, si male duo p. e. huius e humanitas, p. e. huius e ueritas e. unde huius in uerbo est natura, sed ueritate respans ex ore natura.

Regula 4. si uerbu de pluribus uerbu, et si for multiplicati, si sub solo si si- mul multiplicati u. e. g. p. e. huius diuina uis ueritas et si plures, et si habeat plu- res ueritas.

Regula 5. uerba substantia multiplicati ad multiplicandem facit et ubi simul, illa ubi e plures huius, qd. for multiplicati in si. huius. sed melius dicit multiplicati simul personae natura. unde qd. sola diuina natura personae in solo, si uerbu plures ob duas natura.

Regula 6. uenominat si de tempore ab illa, ita que e potior, sicut dum duo p. e. sunt pondera, majus momentu ualentior inueniunt. Nota in, si una pars aliter infringat, qd. tunc effectus sequat, item de biliorum.

Propositio Modalis

269

Diuidit uerbes ipsoe in ipsoem de quundo et in ipsoem de tertio aspectu: ite, illa e, si duo p. e. huius et huius e si duo p. e. huius et huius e.

270

Diuidit ipsoe in absoluta et Modalem, illa e qua ipso predicatu de solo enuntiat, et modum quo enuntiat minime exprimat, haec in cathe- goria seu sine aristo uocatur. e. g. p. e. huius uerit. ipsoe uero modalis, in qua simul modus exprimitur quo aliq; predicatu solo ueniat.

271

hic modus quatuorplex exprimitur, i. uenientiam predicati cum solo, nempe ostendendo ueritatem et impossibilitatem, stringentiam et possibilitatem uenientiae e. g. necesse e petru currere, impossibile e petru currere, stringent e petru currere, possibile e petru currere.

272

duo ipsoe in quavis ipsoe modali sunt notanda modus et uerbu: modus quatuor- 4 uerbes necesse e impossibile et si, reliqua qua sub ubi modo affirmant uerant aut uerbu e. g. in hac ipsoe huius reuer e aal, modus e si, necesse, uerbu e huius e dal.

273
affirmatio et negatio, veritas et falsitas ipsorum modalium alterius. Sed
penes modum, et si penes iudicium, ita ut si iudicium affirmativum et negativum
in ipso sit modalis affirmativa et negativa. pariter vera est et ob id ita sit
et modus emundialis, falsa si ab altero sit quoniam explicat mores. 263/264

274
quarto dividitur ipso in simplicem et compositam, ita est quae in plures alias res
hinc respicit, ut deus omnipotens, quae ipso in terminos simplices: 172. resolvitur,
aliter quae habet terminos complexos. N. X. ac simpliciter in plures ipso
simplices, estque simpliciter generis opposita. V. ita - explicite, implicite et si
aliqua particula exclusiva et exceptiva et copulativa et separativa addatur.
Et si deus solus est oppositus, explicite opposita est in qua clare, plures particulae
ponuntur ut una ipso in plures potest resolvi. Secunda species est hinc ipso
opposita explicite, nempe copulativa, disiunctiva, conditionalis, causalis,
relativa, disiunctiva.

275
Copulativa est quae et pluribus terminis aut particulis gaudet, et particulae
et nec negatio. Et. castor et pollex sunt duo verba, quorum unum in
hinc habent ipso stringentis exercitum aliter in tempore aut seculum
actus. Et si potest dicitur quod unum quoniam simul existens potest affirmari, et
aliter in hanc ipsoem resolvatur quod unum existit et unum.

276
Regula est ut verba ipsa sunt vera si ipso in materia singulari sit vera, nam
si castor et pollex est verus furens, ipso falsa est ex integro.

277
disiunctiva est si membra per particulam vel disolvantur in vicem copulatae
Et. v. vnicum et moti verum est.

278
Regula 1. est, ut in alterutra vera sit, quae fit per quaedam in vicem ipsoem,
Regula 2. est, ut si admittatur medium, nam si. V. castor, tunc iam signum est, si
aliter perfectam, perquam inter extrema disjuncta.

279
si verum aliqua ipso nec hoc nec oppositum iudicium tibi videtur, vocatur
necesse seu indifferens. Et. angustiam ambulaturus, hodie ad hoc misse:
necesse, quia ex hypothesis non me determinavi ad ambulandum. si in an dis
aliter ut bonum magis est disiunctio, et admittit medium indifferens.

280
si ipsa aliqua ipso disiunctiva si patitur medium, debet attendi an materia
sit inaequaliter opposita, necesse tibi has partes sub disiunctioe oppositas videtur
ita ut si una non sit, necesse sit altera, ut. V. lux et tenebrae, tunc necesse una
est ipso vera et altera falsa.

281
si verum sit in ipso de se abstracta in utroque iudicium ita ut unum si magis
alterum veniat, necesse dicitur, donec deinde si praemas aliter, quod ipso in
et statim per hoc ad statum determinatum deducatur, et si auferatur deinde per itas
in ambulationes.

282
ipso conditionalis est in qua ipso simplices spectantur particulam aut
nisi vel alterius similis potest. Et. V. magnetis lapis si fiat aqua fortem

mutantur illius poli. si cometa habeat eandem cum sole paralaxim, non potest esse ex materia terrestri. illa hypothesis quae striet rationem ostendit Antea: Deus, altera sequens nominatur.

283.

In hypothesis additionales sufficiunt ad veritatem et vicem habeant exigent hoc rem in verum sit, si hypothesis huiusmodi est ad idem, legitime infero quod haec aures oblongas.

284.

Cor. has hypotheses reuera possunt resolvi in rationales ab evidentem illarum necessitatem. E.g. hoc est quod generale, potest resolvi, si hoc est, reuera est ad rationem: male, atque in impossibile habet statum et potest implicata, cum duo hoc est arbor. si hoc est arbor videtur nulla adicit nexio.

285.

Causalis est tum ipse ligantur, simul in qua et si causa exprimitur in aliquo sequatur. E.g. hoc est aut ovaliter existit si admittit in insectis corruptibilem ex petri materia.

286.

ad veritatem hypothesis causalium non sufficiunt et ipse sunt vera, sed illud quod est causa necessitatis unde magis de essentia ad potest veritas, in si tangit hypothesis effusiva statuatur, quae ex parte magnetis et rampanti, habet rationem sufficientem et hoc phenomenon exprimitur.

287.

relativa est si per aliqua simulam relativam ipse succumbit et aliqua vera ab ipso exprimitur. E.g. magis arguerem acinus est in usi magnitudinem sub microscopio solari positus, potest reuera his magnitudinis. Visus vero est si ipse et simulam a reuera copulatur, sed ferunt haec E.g. innocens item de hypothesis non potest.

288.

inter hypothesis simplicitate oppositas una est exclusiva, quae propria in se atque videtur, ut alia excludat, et simulam solum turbat, E.g. oculus inter seus solum videtur quod idem est, et nec per auditu nec per olfactu videtur. hic bene nota, si sit affirmativa aequivaleret hypothesis speculative, sicut negativa aequivaleret disjunctivae.

289.

Exceptiva est in qua ipse sic succumbit, ut in fiat aliqua exceptio circa inferiora sub sublo quae recessa. E.g. omnia substantia est Ova excepta angelica. ad primis quae simulam praeter.

290.

reduplicativa est si simulam quatenus potest, quia tale est per sonant ad signum. cantu aliqua causa et parum, ut aliquod idem suemiat sub. E.g. quod quae et quatenus potest et regi in amolibus aut a concilijs. haec autem reduplicatio habet esse vera, ut et hypothesis sit vera.

291.

Comparativa est si potest attribuit sub sub certa aliqua velae aut similitudine. E.g. nix adhuc est latis fixa nempe regni alterius aqua. si. siuillimum nosse se ipsum.

292.

haec hypothesis opposita implicite per se exponi, ut se habentur illarum hypothesis, unde vocantur hypothesis exponitiles. illae autem hypothesis in quas resolventur vocantur exponitales. si prima resolventur ex 288. 2da sublo substantia est Ova, sublo substantia angelica non est Ova. 2a quae est amicus quatenus est simulam. 3a sublo aqua est minime fixa, sed fluxa, nix vero est fixa. et difficilissima est omnia verum quibus, sed sufficiunt huiusmodi.

Articulus 4
De oppositione propositionum.

293.

Cum propositio sit in quantitate et utriusque particularis: 262. aut in specie et affirmativa et negativa: 260. oritur invicem pugna nempe inter utrumque et particulari. Itaque affirmativam et negativam, ut simul utriusque litteris utriusque affirmativam et negativam et negativam notarent, ita ut utriusque affirmativa sit et utriusque negativa notetur per E. particularis affirmativa per I. particularis negativa per O, juxta sequentes versus.

Afferit A, negat E, sunt utiles amba
Afferit I, negat O, sunt particulariter amba.

294.

haec pugna vocatur oppositio, quae cum sit in quantitate circa utrumque et particularitatem, aut in litteris hinc hinc per se. 260. in affirmativam et negativam. ita quadruplex est, nempe oppositio stradicoria, contraria, obdiana et subalternata.

Oppositio stradicoria.

295.

Proposiciones stradicoriae illae sunt, quae etsi eadem obiectum et subiectum, pugnant tamen in quantitate et litteris, ut A et O. E et I. omnis homo est animal, aliquis homo non est animal, nullus homo est animal, aliquis homo est animal. ubi notandum, quod stradicoriae eadem obiectum et subiectum, tamen affirmativae et negativae, nempe ut negat 2da propositio quod prima affirmat.

296.

Lex propositio stradicoriae est quod una si propositio est vera quia altera falsa sit, imo si una est veritas vera, altera est veritas falsa, quae alias legatur, quod eadem est simul. An est: si est stradicoriae quod nullus homo curat, aliquis homo curat, ita utriusque veritas est, legatur quod propositio si propositio existet curat: 256. altera dicitur si existit curat, sequatur propositio existere et non existere: 144.

297.

Cor. 1. unde dicitur implicat dicitur media inter existere et non existere, si et non dicitur media, quia si una propositio vera sit, altera falsa est. 144.

298.

Cor. 2. altera itaque propositio tamen debet negare quantum requirit ad falsificationem prioris, nec plus videlicet nec minus. si est plus et minus negat, tunc amba propositio simul est vera et falsa. hinc si sunt stradicoriae. Notandum omnis homo est doctus, hic homo non est doctus, quia posterior plus negat, quod requiritur ad falsificationem prioris. Sufficit enim ut sit aliquis non est doctus, hic si ille doctus homo sit doctus utraque, sit est falsa, prior et 2da propositio. idem dicitur si variare si propositio v. alia propositio per se minus, quia tunc prior non negat, quod affirmat, consequenter nec est stradicoria.

299.

proposiciones singulares cum equivalentur simul utriusque: 266. regula 11. propositio in quantitate tamen in litteris stradicoriae oppositio, ut nec simul vera

nae simul falsae de p[ro]p[ri]o. in hac e[st] contradictoria p[ro]p[ri]o et uel p[ro]p[ri]o
i[n] s[ub]iecto.

300.

ut p[ro]p[ri]o modalis contradictorie opponatur requiritur ut inuicem pugnent
in modo, n[on] in s[ub]iecto. 272. ^{inde si modum nego, quem in antecedenti affir-}
maui, uera datur contradictio modalis. Et q[ui]d n[on] esse e[st] h[om]i[n]em uisere, et negas
lex n[on] necesse e[st] h[om]i[n]em uisere, p[ro]p[ri]abile e[st] h[om]i[n]em uisere, impossibile e[st] h[om]i[n]em
uisere, ita ut p[ro]p[ri]o idem sit ac d[icitu]r, impossibile nullu[m], p[ro]p[ri]abile aliquis, p[ro]p[ri]abile
n[on], aliquis n[on], ^{secundu[m] regula data} 295.

301.

super p[ro]p[ri]etas copulativa 275. hunc contradictorie opponitur, si singu-
lis p[ro]p[ri]is copulatio opponatur totidem disjunctio. nam p[ro]p[ri]o copula-
tiua adiuualet p[ro]p[ri]o ut h[ic], cum ego multa collectim dicat, et disjuncti-
ua p[ro]p[ri]etati, si u[er]o q[ui]d oppositio contradictoria uera e[st], si p[ro]p[ri]etatis
negat q[ui]d affirmat u[er]is p[ro]p[ri]o 275. atq[ue] disjunctio separet q[ui]d colli-
git copulatio, ut p[ro]p[ri]o ex h[er]is, atq[ue] in consistat affirmatio et negatio 248.
palam afficitur, q[ui]d disjunctiua fieri contradictionem copulatiua.

302.

Prop[ri]o disjunctiua contradic[tor]ia copulatiua, nam in contradictione s[ub]iecta p[ro]p[ri]o
et negati q[ui]d fuit affirmati 278. iam existat iam copulatiua negati
q[ui]d affirmati disjunctiua, et disjunctiua negati uisum q[ui]d affirmati copu-
latiua 301. q[ui]d u[er]e contradic[tor]ia e[st].

303.

Prop[ri]o et aditionali contradic[tor]ia, ut tollatur conexio, u[er]o e[st] contradic[tor]ia
existat in in gl[os]a 276. affirmatio u[er]o fiat p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o, negatio
q[ui]d eam tollendo 276. in contradic[tor]ia am tollatur conexio per h[ic] p[ro]p[ri]o.
euidens e[st] q[ui]d p[ro]p[ri]o aditionali e[st].

304.

Prop[ri]o causalis contradic[tor]ia, si negatur causalitas lex ratio sufficiens cor-
aliquo p[ro]p[ri]o h[ic] q[ui]d n[on] h[ic] 6. nam sic dem[on]strat q[ui]d fuit iuncta per h[ic] p[ro]p[ri]o in
hoc am existit affirmati et negati 248. q[ui]d idem e[st] ac contradic[tor]ia 295.
q[ui]d p[ro]p[ri]o causalis e[st].

305.

Prop[ri]o exponibili contradic[tor]ia et disjunctiua, nam p[ro]p[ri]o exponibilis
e[st] et p[ro]p[ri]o implendi 292. ad q[ui]d p[ro]p[ri]o resolutionem p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o ubi negati
q[ui]d fuit affirmati, ex h[ic] p[ro]p[ri]o in quo existit contradic[tor]ia 295. q[ui]d euidens
e[st] q[ui]d p[ro]p[ri]o exponibili e[st].

Thesis 9.

In contradictione, si una p[ro]p[ri]o e[st] uera, altera erit falsa. seu
nequit u[er]a h[ab]ere p[ro]p[ri]o contradictoria simul ac uera et falsa.

306.

Ob[er]t: p[ro]p[ri]o: nequit idem simul e[st] et existere et n[on] e[st] et existere
244. ai hoc sequeret, q[ui]d in contradictione e[st]. Ob[er]t. in hac p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
simul affirmati existit de u[er]is p[ro]p[ri]o 246. et simul negati
h[ic] h[ic] p[ro]p[ri]o 20 e[st].

453

Solventur objectiones.

307. **Ob. 1.** haec duo propositioes ois gallus e' hoo, aliquis gallus n' e' hoo vult esse struic.
 Tonia p. 295. / al' haec sunt simul vera, cum gally gallinaceus n' sit hoo
 go. D. N. supponit qd' h' idem obitur p. 295. / unat' qd' suppositio et sequenti
 teig' alio p' i' dicit' qd' regulam p. 294.
Ob. 2. haec duo propositioes sunt vera: ois aal fuit in arca Noe, aliq' aal n' fuit in arca
 Noe, nempe huius canis. Item q'is hoo supit in peccato originali, aliquis hoo
 n' supit in peccato originali, utraq' n' e' vera p' propositioe struic' toria p' h' obex
 utraq' p'lem vera d. quoad p'ia p'poem, qd' negativa plus negat qm ad sol.
 leuand' affirmatiuem sequitur p. 298. / 2a im p'poo e' affirmatiua et hinc
 2a in sol' auomodo p. 298. / et de peccat' extra p'porem regulam.
Ob. 3. nullus locus videt aliquis locus videt, ille nempe cui oculus
 apperit oculos sunt p'pooe struic' toria et n' vera go. D. N. coam, q' a' l' h' ob
 p'pooe sumenda e' in ampliat'oe p. 228. / unde iam plus dicit qm ad tollend' a
 affirmatiuem sequitur, ut p'ote qua supponit p' statu p. 298. / 2a
Ob. 4. haec sunt struic' toria de q' morib' e' aal aliq' q' n' morib' e' n' aal, et
 n' vera sunt, go. D. N. supponit qd' im a' d' p'pooe n' e' negativa: 261.
Ob. 5. supposito si nullus hoo existet et haec p'pooe e' struic' toria ois hoo
 currit, aliquis hoo n' currit e'nt falsa, amba p'lem e'nt de sol' n' suppo
 inent' p. 299. / go p'oint e' simul falsa d. N. / 2a p'pooe sit falsa p'et
 opponit' in struic' toria. t'ed e' vera, cog' sunt n' existat uisus, nec hoo cur.
 298. / 256.
Ob. 6. si nullus hoo existet et currit, hanc haec p'pooe e'nt falsa ois hoo
 currit, q' q'is dicit' plures, et haec n' e'nt falsa, aliquis hoo n' currit, go. d. N.
 n' e'nt falsa, d' e'nt sumenda p' p'rae p. 292.
Ob. 7. ois equus e' r'edus e' aal, aliquis equus r'edus n' e' aal sunt p'pooe
 simul falsa et n' vera struic' toria, d. N. / q' p'ia p'pooe sit falsa, nam
 resolu't' in r'edus e' aal p. 292.
Ob. 8. ois binarij Apostolorum e' in coelo, aliquis binarij n' e' in coelo
 amba p'pooe sunt falsa go. D. N. / q' a' d' p' n' negat, q' p'ia e' affirmatiua,
 p'ia en' supponit collatiue et al' p' d'istributiue, hinc e' binarij.
Ob. 9. ois apostoli sunt in coelo, aliquis apostoli n' sunt in coelo utraq'
 p'pooe e' falsa. d. N. / plus negati p' 2a, qm requirit' ad falsificand' p'ia,
 sufficit e' ut unq' n' sit in coelo.
Ob. 10. ois oculi e' neareq' ad vidend', aliquis oculi n' e' neareq' ad vidend'
 d. N. / de variis suppo'is p' p'ia p'pooe supponat' s'pise al' p'ra d'istri' b' h' h' e'
 p' sta n' e' 298.

Oppositio contraria

308. **Oppositio struic' toria** inter duas p'pooe viles idem obitu e' p'pooe
 p'rae, quatu' una e' affirmatiua, al' p'ra negatiua e. g. ois aqua regia
 soluit aurum, nulla aqua regia soluit aurum.
 309. **Proco' p'pooe negatiua e' p'ra plus negat qm ad falsificand' p'pooem**
 requirit', cum sufficeret haec aliqua a p'ra e'.

310.

Lex 2. sequitur alterius veri mediū inter oppositas et. q. sic hōc currit
nullo hōc currit, admissibile si mediū hanc, aliquis hōc currit: 297.

311.

Lex prima ē qd. oppositas et. q. n. pōnt simul ē vere, cum loqueretur idem ē et
n. ex. existē et n. existē, nempe hanc oppos. oīs hōc currit affirmatē,
existēta currog. et hanc nullo hōc currit negatē existēta currog., sequetur
si. utrago ēē vera daretur utrogel n. utrog: 265.

312.

Lex 2a in mai' stringentē pōnt ē simul falsā, nam in oppos. affirmatē existē
ita usq. p. oīs, in altera negatē p. oīs, adeo plus negat qm ad falsitē
prioris requirit: 298. / sequentes n. sunt contradictoria, adeoq. datr mediū.
in vero mediū verit. affirmatiōē et negatiōē et p. oīs: ex hīs: p. oīs
falsificat utlem affirmatiōē: 295. / quam negatiōē. quā qm alius testis
n. dvenit n. dvenit inter se: utro 201. p. oīs amba pōnt ē falsā, seu
falsificatē a p. oīs mediā.

313.

Lex 3ta in mai' neceā una ē neceā vera, altera neceā falsā, demonstrat.
si datr equivalentē p. oīs contradictoria, tunc una ē vera altera falsā: 296.
si hoc ē qd. p. oīs m. hanc datr equivalentē si p. oīs p. oīs in mai' neceā
qis valēt ac p. oīs ut hōc. si hoc ē qd. p. oīs in mai' neceā vera
ē, in p. oīs erit vera ob evidentem conexione: 266. / regulā 5.

Oppositio Propositionum Substantia.

314.

Oppos. p. oīs substantia ē inter duas p. oīs, quarū una ē affirmatiō
altera negatiō, ut aliquis hōc currit, aliquis n. currit.

315.

Lex 1. Substantia n. pōnt ē simul falsā quacumq. fuerit mai', nam loqueretur
si idem ē et ac n. ē, nempe existēta currog. et n. existēta

316.

Lex 2. pōnt tū in mai' stringentē ē vere, nam qd. stringentē idem ē ac p. oīs
verū, qd. p. oīs uni nec, qm adit alteri, ut p. oīs ex demis.

317.

Lex 3. in mai' neceā una vera ē, altera falsa, nam qd. uni p. oīs
neceā dvenit, id in alteri ejusdem speciei mōditō neceā dvenit, nam
neitas idem ē ac p. oīs: 297. / Jam vero quā specialiter p. oīs facit ut vidēt
qd. si simul n. ēē p. oīs res n. ē.

Oppositio Subalterna.

318.

haec oppos. datr in p. oīs duas p. oīs quarū una ē ut hōc, altera p. oīs
utrago tū ē affirmatiō et negatiō, adeoq. sola pugna in quantitate
n. glitē: 264. / et oīs totus dicitur in actu hōc, aliquis hōc existit
in actu hōc, oīs auris habet heliēm, forēum, meātē, p. oīs
p. oīs malleū, funiculū in cutem, stapes, canaliculos semicirculares,
hōc et p. oīs, et conchā unā cum nervo acustico, aliqua auris hōc
hōc et: dem oīs hōc ē aal, aliquis hōc aal, uti loq. ut hōc subalterna,

particularis subalternata nominati.

319.

Lex 1. si subalternans e vera, tunc in in omnia subalternata e vera / 266.

320.

Lex 2. in materia stringente subalternans potest esse falsa, quia subalternata sit falsa. E.g. si aliquis curat, potest esse verum, quia omnis homo curat. sed eadem de materia.

321.

Lex 3. subalternata sequitur veritatem subalternantis, id est, si haec sit vera, in illa, si falsa in illa falsa erit, illicet si fuerit materia necessaria, nam istud stringit particularem, et quae illi necessaria spectant, in hinc / 266.

Thesis 10

Eadem propositio mentalis potest de vera transire in falsam.

322.

Nota 1. veritatem aliam esse speciem prout semper quilibet res in se vera est, quatenus tunc e in simul illi, et haec veritas e transcendentalis rei cuius lex huiusmodi spectans inseparabiliter. alia e veritas in se presentans, pro se obiecti forme e, nec iudicio. Quae secundum se presentans, haec veritas potest se tenet ex parte illius obiecti formalis, id est, se tenet ex parte obiecti, et obiectiva, siquidem illius idea tanquam aliquid resultans inter illam et obiectum debite perceptum, et haec veritas fiduciam illis e separabilis deo dicitur, quia se se mutatur, dum nostrum iudicium e obiecti forme obiecto.

Nota 2. falsitatem esse in oppositam prout in illi veritati, ita et in alia tunc sit falsitas, quia in rebus deformitatis obiecti ad nostrum iudicium.

Nota 3. movetur hic questio, an aliqua propositio mentalis seu in mente regulariter curans quibusdam temporis intervallis potest de vera in falsam transire. E.g. si propositio in mente per se curat, iam in se ipso insisteret eadem in propositio se ipso deponendo, dum incipit hanc propositio mente se ipse per se curat, prout unquam e eadem de vera transire in falsam, si per se a cursu decidat.

Pro Thesis 10: Veritas propositio e, si adsit deformitas propositio cum obiecto / 268. in opposito in cursu e, si hanc propositio de cursu e, si adsit deformitas / 266. propositio e veritas. Subiungo: si propositio habebat veritas, postmodum eam in se mutatur, eadem e ac mutata e, potest ex se in se, propositio veritatem mutatur propositio de vera in falsam.

Solutio objectiones

Obiectio 1. dum duo per se curant e factum prout disjunctivum / 220. tunc temporis e factum prout copulativum / 219. neutrum potest dici, quia non potest eadem propositio e.

Obiectio 2. si propositio denotat aliquid determinatum temporis / 220. si illud significat determinatum tempus tunc in illo tempore tempus manet vera propositio, et e thesaurus de se ipso in supponente / 259. propositio non potest transire in falsam, si facit prout copulativum, et propositio e falsa propositio dum in materia hanc quia illa temporis differentiam includat / 219. si propositio abstracta ab omni temporis differentia, nihil potest dicat nisi simpliciter cursu, qui si verificatur hoc tempore facit propositio veram, si non, facit falsam.

Obiectio 3. si propositio significat tempus determinatum, propositio e vera prout. si e verum significat tempus in quo actio fit, sed illud tempus e determinatum

ga p[re]sens q[ui] p[ro]bat s[ed] disjunctiv[um]. De A. An. p[ro]batio N. D. p[ro]batio
 in temporib[us] differentib[us] applicabile e[st] uni temporis differ[ent]ia
 q[ui]st. 2. h[ec] p[ro]p[os]itio p[ro]bat currit supponit q[ui] h[ab]et temporis differ[ent]ia q[ui] p[ro] illa
 temp[or]e manet vera, p[ro]p[os]itio s[ec]u[en]ter n[on] transit in falsa. De D. co[ns]ens[us] q[ui] p[ro]
 illa manet vera, si supponat q[ui] de t[er]nate hanc temporis differ[ent]iam
 significat e[st] si plures
 q[ui]st. 3. h[ec] p[ro]p[os]itio p[ro]bat currit s[ed] supponere q[ui] tempore p[re]senti, sed hoc
 e[st] determinat[um] q[ui] supponit q[ui] tempore determinat[um]. p[ro]v. m. tempus e[st] p[re]sens
 e[st] le[ge] differ[ent]ia p[re]senti ob[ject]o De D. m. e[st] determinat[um] h[ab]et applica.
 h[ab]et plures e[st] non applicabile N. fact. 4.

q[ui]st. 4. variati p[ro]p[os]itio variati e[ss]e e[st] p[ro] si h[ab]et n[on] e[st] risibilis q[ui] amplius
 et raris, cum p[ro]p[os]itio in d[omi]n[u]m fluad ex p[ar]te et soli veniat. 6 8.
 De veritas e[st] p[ro]batio 1. 2 62. q[ui] variati p[ro]p[os]itio. De D. m. veritas e[st] p[ro]p[os]itio
 h[ab]et p[ro]p[os]itio, um h[ab]et e[st] determinat[um] De D. m. modo p[ro]p[os]itio. De D. m. veritas e[st] p[ro]p[os]itio
 q[ui]st. 5. variati ob[ject]o variati visio, variati s[ed] variati additio, q[ui] va.
 riat[um] n[on] veniat e[st] ob[ject]o variati p[ro]p[os]itio. De D. m. co[ns]ens[us] q[ui] p[ro] h[ab]et
 illas variati p[ro]p[os]itio ultra s[ed] d[omi]n[u]m. D[omi]n[u]m q[ui] p[ro]p[os]itio e[st] q[ui] cum visio h[ab]et raris ut
 e[st] movens et h[ab]et, atq[ue] p[ro]p[os]itio p[ro]p[os]itio h[ab]et novo ob[ject]o n[on] movens re:
 p[ro]p[os]itio, n[on] visio mutat ut p[ro]p[os]itio ex h[ab]et, n[on]p[ro] novo motu s[ed] nova
 motu, q[ui] e[st] mutat, si q[ui] p[ro]p[os]itio cum additio h[ab]et h[ab]et in novo acustio
 h[ab]et h[ab]et acustio ex h[ab]et, n[on] m[ot]u e[st] novo s[ed] ex novo novo m[ot]u p[ro]p[os]itio.
 n[on] h[ab]et de p[ro]p[os]itio p[ro]p[os]itio e[ss]e a b[ro]b[ro]t[um], cum n[on] veritas h[ab]et sformitas, sed
 affirmat[um] e[st] negat[um] de h[ab]et p[ro]p[os]itio 1. 2 60.

q[ui]st. 2. iudicium fertilium obtu se presentat, sed obtu se resp[on]detat temp[or]e
 ubi e[st] q[ui] n[on] p[ro]batio false, sed si false n[on] p[ro]p[os]itio h[ab]et nec iudicium false
 e[st] e[st] iudicium e[st] q[ui] p[ro]p[os]itio, q[ui] n[on] p[ro]p[os]itio. De D. m. si velit mens p[ro]p[os]itio
 ob[ject]o sformare iudicium e[st] si n[on] velit N. e[st] in liberte n[on] e[st] iudicium h[ab]et p[ro]p[os]itio
 de e[st] iudicium similit[er] fere, sicut mentiri cupisvis e[st] liberte velut.
 q[ui]st. 3. si p[ro]p[os]itio p[ro]bat de vera fati falsa, tum n[on] de veru dei pot[est] fieri falsu
 ai p[ro]p[os]itio n[on] p[ro]p[os]itio e[st] de veru infallibili q[ui]. p[ro]v. m. de veru dei e[st] no[n] m[ot]ans
 e[st] simul n[on] iudicium q[ui] si p[ro]p[os]itio fieri falsa n[on] de veru dei falsu
 n[on] p[ro]p[os]itio. De D. p[ro]batio N. D. e[st] in effect[us] p[ro]p[os]itio adscribit[ur] i[st]a v[er]ba N.
 p[ro]p[os]itio h[ab]et e[st] simul sicut male dicitur de q[ui] bibens q[ui] me iurat,
 ludens q[ui] manu auxiliat[ur], i[st]a e[st] p[ro]p[os]itio se habet. s[ed] n[on] p[ro]p[os]itio verum
 de veru me[um] e[st] q[ui]a agitante e[st] p[ro]p[os]itio in mente versante q[ui] n[on] p[ro]p[os]itio
 fiat n[on] amplius sformare, n[on] e[st] de veru, sed liberte consentis adscribit[ur]
 sicut licet de q[ui] me iuret loquentem mendacia, male h[ab]et mendax dicitur,
 cum instat h[ab]et p[ro]p[os]itio p[ro]p[os]itio de veru multu effect[us] i[st]a p[ro]p[os]itio i[st]a
 v[er]ba adscribit[ur].

Articulus 5
 De equipollentia et versioe p[ro]p[os]itio.

324.
 experia p[ro]p[os]itio q[ui] aditioe p[ro]p[os]itio n[on] una p[ro]p[os]itio alteji opposita
 curvem s[ed] p[ro]batio ac illa p[ro]p[os]itio e[st] q[ui] aliquid h[ab]et e[st] dicit n[on] nully h[ab]et
 e[st] dicitur. adcois equipollentia e[st] reductio p[ro]p[os]itio ad curvem s[ed] p[ro]p[os]itio
 opposita tenet. q[ui] q[ui] fit p[ro]p[os]itio variati visio p[ro]p[os]itio n[on] p[ro]p[os]itio e[st] e[st] e[st]

ad Dialecticam jungitur

325.
Sunt duo propositioes strauitioria ois hoo currit aliquis hoo n currit, vob
suis equivalentes, si loto pna ppoio pncula n antepoatv E.g. n ois hoo
currit, aliquis hoo n currit

326.
Sunt duo ppoies strauitioria ois hoo currit nullg hoo currit, ba dua reduntur,
ad unu pum si n postpoatv loto E.g. ois n hoo currit, nullg hoo currit.

327.
Sunt duo ppoies strauitioria reduntur ad pncula n loto ante et post
poatv E.g. n ois hoo currit, aliquis hoo currit.

328.
Sunt duo ppoies strauitioria qua reduntur ad aliqua ex ppoem E.g. aliquis
hoo currit, aliquis hoo n currit, si ex pncula aliq currit n e hoo, aliquis
hoo n currit. haec tñ reductio iem n eadem pncula spu faciat p e ppoia.
caeterum loto appoatv negotiu his duobg verbis versibg struict:
pra struicta post struicta pra postq subalter.
in sub struictis verba locanda aliter.

329.
ut ad hoc melius pateat qd ppoies varie torqueri et sumi possunt, in exa-
minatv ppo pncula aliq o in loto vob pncula et vob pncula, ita et vob pncula
huc n aliud vel ad aliud nisi loto in pncula et vob pncula facta mutatio
ex quo apparet vob quomodo aliq pncula pncula attribui loto. Et hinc
observatv qd solum quatuor ppo pncula fieri possunt manente eadem qualitate,
licet aliq quantitas varietur.

330.
primò est aliqua ppo ita vob et simpliciter ex pncula fiat subter
et ex loto pncula sine mutac vob pncula et quantitas, ut ois aal e hoo,
ois hoo e aal, et haec versio simp lex dicitur.

331.
Secundò est aliqua ppo vob ut maneat pncula qd loto ad n quantitas
ita ut ut loto fiat pncula et ois hoo e aal qd aliq aal e hoo. et
haec versio vocatur p auidens.

332.
tertio si pncula ita vob in loto manente qd loto et quantitate ad
pncula pncula n ita eadem veritas cluesat, ut ex finitv
aut semi infiniti E.g. ois hoo e raaalis qd ois n raaalis e n hoo,
et haec versio p struictioem vocatv qd tñ n pncula dicit idem ac
ppoio vob n e regulas. iam ego differentes hoo ppoies vob n
vob n ac vob finitv ab infiniti e hoo qd e n mensa.

Integra oeconomia vob n his versibg struict: Simpliciter feci
vob n Eva p auidens, qd o p struictioem, si fit versio loto.
ubi vocales ppoies inuicant loto n: 293/

333.
ut loto affirmativa p auidens p vob n ac p struictioem ut vob n p Eva
et loto E.g. ois hoo e aal qd aliq aal e hoo. raa e.

ga p[ro]p[ri]etate supponit disjunctive in p[ri]ma p[ro]p[ri]etate 220 / go iam p[ro]p[ri]etate
221. p[ro]p[ri]etate in vero altera p[ro]p[ri]etate sic d[icitu]r inferri go aliq[ui] n[on] aal e[st] n[on] hoo
qua[m] in inferria e[st] 1. 332

334.

veritas negativa in feci et Eva questio p[ro]p[ri]etate simpliciter et p[ro]p[ri]etate evidens p[ro]p[ri]etate
E.g. nullus lapis e[st] lapis, nullus lapis e[st] hoo, aliquis lapis n[on] e[st] hoo. t[ame]n e[st] p[ro]p[ri]etate
in p[ri]ma p[ro]p[ri]etate supponit lapis distributio h[ic] 1. 2. 1. 1. go h[ic] e[st] eandem
supponem et sequenter n[on] e[st] legitima versio, cum distributio inferiori
et p[ro]p[ri]etate tal[is] 1. 2. 1. 1. et 238

335.

p[ro]p[ri]etate lapidis affirmativa questio p[ro]p[ri]etate simpliciter et aliquis hoo e[st] n[on] aal, go aliq[ui]
aal e[st] hoo, et legitime p[ro]p[ri]etate

336.

p[ro]p[ri]etate lapidis negativa p[ro]p[ri]etate et p[ro]p[ri]etate assto: ut aliquis hoo
n[on] e[st] lapis go aliquis n[on] lapis n[on] e[st] n[on] hoo

337.

et legitime sunt e[st] eandem versioes obsequens sunt sequentes regulae.
1. ut notu[m] h[ic] et p[ro]p[ri]etate transmutet.
2. ut sumant in eadem suppo[si]tione, et relique tenore p[ro]p[ri]etates maneamt
in eadem p[ro]p[ri]etate.
3. si sit p[ro]p[ri]etate n[on] h[ic] p[ro]p[ri]etate explicite notu[m] p[ro]p[ri]etate, nempe si sit p[ro]p[ri]etate de
summa adiacente 1. 2. 3. tunc p[ro]p[ri]etate explicite p[ro]p[ri]etate d[icitu]r et mutari
in p[ro]p[ri]etate dea p[ro]p[ri]etate adiacente E.g. aliquis hoo n[on] aal, aliq[ui] curas e[st]
e[st] hoo, ois hoo libenter libit omni go aliq[ui] libenter vniu[m] libeas e[st] hoo.
4. si sit casus obliquus go p[ro]p[ri]etate d[icitu]r fieri exp[ro]p[ri]etate E.g. muse[m] in fornice
go aliq[ui] existens in fornice e[st] mus.
5. si sit participiu[m] futuri temporis, E.g. aliquis juvenis erit lenex, questio
go aliquis futuri lenex e[st] juvenis, nempe prius exp[ro]p[ri]etate d[icitu]r p[ro]p[ri]etate in
p[ro]p[ri]etate futuri.

Articulus 6.

De evidētia, certitudine, p[ro]babilitate et dubio propositionis.

338.

Sancti quaedam res quo abs ulla difficultate taliter cadunt, v[el] sub oculis, v[el]
ante illis p[ro]p[ri]etate, ut illarum veritas nulla sup[er]v[er]satione velari possit.
Sed ultra statim appa[re]ant E.g. si dico idem claru[m] e[st] e[st] n[on] p[ro]p[ri]etate, notu[m] e[st] majus
sua p[ro]p[ri]etate, t[ame]n illis e[st] tunc hi verum adiu[n]t veritas p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate dicit p[ro]p[ri]etate nota, et p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
veritas p[ro]p[ri]etate statim tenore p[ro]p[ri]etate innotescit.

339.

ipsa am h[ic] p[ro]p[ri]etate nexu[n]t ignitis p[ro]p[ri]etate cum d[icitu]r evidētia vocat[ur], ita
et evidens aliq[ui] res tunc dicit[ur], h[ic] p[ro]p[ri]etate nexu[n]t nexu[m] p[ro]p[ri]etate cum
d[icitu]r, ipsa vero nexu[m] e[st] evidētia, et p[ro]p[ri]etate h[ic] evidētia s[er]vans dicit[ur]
evidens.

340.

et am h[ic] evidētia e[st] statim ex tenore innotescere ut sit in p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate nota
et h[ic] h[ic] evidētia innotescere ut sit ex aliquo p[ro]p[ri]etate et veritate h[ic] dea, et
et tandem fiat resolutio ad aliq[ui] innotescere p[ro]p[ri]etate et dicit[ur] evidētia mediana.
Si p[ro]p[ri]etate modo aliq[ui] e[st] evidētia vocat[ur] p[ro]p[ri]etate de axioma, dum nempe aliq[ui]
p[ro]p[ri]etate nota e[st] h[ic] e[st] nuntiati, si vero aliq[ui] tenore p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate e[st] facientia
hunc p[ro]p[ri]etate vocat[ur] E.g. ex quovis puncto p[ro]p[ri]etate fieri curat[ur].

341.
illa quae in eadem et sequenti sunt evidētia, semper debent posse resolvi ad ali-
quod primum quod de nota, sunt ea quae nota sunt quae moventur ad se ipsa.

342.
quod modus dicitur quod de eodem, si dicitur est ipsa tota et sic dicitur hoc
et aliter. Sed si dicitur pars et sic, et sic hoc est aliter. Et sic dicitur dicitur
transcendens et speciosus negatio in inferiori: 179. / 180. si aliquid est specialiter
negatio, et hoc non est verum.

343.
Severus modus dicitur quod de eodem, si dicitur aliquid tanquam proprietas: 181.

344.
Sextus est si dicitur in existentiis et per se et tunc in substantia et in materia et
in accidentibus.

345.
49. modus est si dicitur per se et tunc in eadem et sic illud intelligit, voluntas
dicitur haec omnia debent resolvi in usque ad primum primum: 204.

Certitudo

346.
Si aliquid ita spectat habeam, ut de ea et minime hancam certitudinem quae non
dicitur est simplex primum ex ipse obli si primum quaedam hancam habeam necum
nihil obli et dicitur et in obli non sit locus. Sed ex ipse obli lex illius qui est
dicitur hancam de se et haec est forma adhaesio alius primum, et sic ex
ipse modus si res aliqua ipse in se hancam quod sit capax ad aliquid evidens.

347.
non hancam certitudo cum evidētia dicitur. Sed nam evidens illud dicitur quod
innoscit ex hancam quod de nota ex clara cognoscere dicitur cum obli ad
certitudo potest esse sine hancam notitia hancam et sic. mihi certissimum est christum
esse in sacra hostia, et hancam evidens est et sic ut in ois evidētia sit certi-
tudo, non est hancam de se cum differētia evidētia sit certitudo quod clara
et fides alias certissima, maneat hancam obiecta.

348.
in hoc hancam dicitur certitudo evidētia, et verum sit dicitur quod aliquid est
evidens, hancam certitudo est, ita ut eandem divisionem faciat dicitur
quod patitur certitudo.

349.
Simplius aliquid potest esse certitudo et ita ut hancam dicitur in repugnare dicitur
in et sic miseriam fides, primum quod de nota, modus dicitur, et sic et haec certitudo
vocatur certitudo. Modus dicitur, deinde vero si hancam dicitur quod dicitur
dicitur cum obli clara in dicitur vocatur evidētia. Modus dicitur

350.
si vero aliquid sit ita certitudo, ut hancam dicitur et dicitur ponitur nam legibus
et obli extraordinarie quod dicitur superbiales fieri potest, vocatur dicitur
certitudo, et sic quod luna sit eclipsia, si dicitur in comam umbram dicitur.
Et sic in dicitur, licet forte dicitur aliter, potest fieri. in quod dicitur, quod dicitur
evidens vocatur.

351.
si dicitur potest in naturaliter fieri, quod hancam dicitur et dicitur modo opposito
tunc cum de hancam de mir certitudo, si dicitur de se dicitur primum dicitur
in potest dicitur omni, more dicitur hancam et dicitur jam dicitur
in dicitur, si mir certitudo et hancam dicitur dicitur in dicitur, et
hoc in vocatur mir evidens.